2. Indertijd is door de Minister van Financiën te kennen gegeven, dat rentevergoeding „vermeerdering van omslag in de comptabiliteit" zou meebrengen (toelichting op het vroegere art. 96 Succ. wet). Maar die bezwaren zijn zeker te ondervangen door voorschriften, waardoor de renteberekening zou worden vereenvoudigd.

3. Ik zie geen reden waarom de gedachte, ten grondslag liggend aan art. 1286 B. W. ook hier niet zou gelden. Uit een oogpunt van recht en billijkheid ondersteun ik dus hetgeen de inzender aanvoert. Er moet een beperking zijn tot enigszins grote bedragen, maar dan zou ik de rentevergoeding ook niet willen beperken tot de gevallen waarin de rechter of de Raad van Beroep beslist, doch in alle gevallen waarin de fiscus erkent te veel belasting te hebben geheven.

4. In het buitenland wordt deze zaak op verschillende wijze behandeld; in Duitschland b.v. wordt geen rente vergoed, maar in België wel. Art. 74 al. 2 der Samengesch. wetten op de inkomstenbelasting luidt: „bij terugbetaling van ten onrechte geinde belastingen zijn de achterstallige interesten verschuldigd, tegen hetzelfde bedrag als voor de interesten wegens vertraagde betaling, vanaf den dag na dien der betalingen tot den dag na dien der ontvangst van het bericht waardoor de belanghebbende wordt gewaarschuwd dat het bedrag der ontheffing te zijner beschikking is".

P. J. A. ADRIANI.

UIT HET BUITENLAND

Hogeschoolopleiding als eis voor C.P.A.'s in de Staat New York, gezien van het standpunt van de practijk

Onder deze titel geeft Raymond G. Ankers C.P.A. in het Novembernummer van The New York Certified Public Accountant de volgende uiteenzetting.

The New York State C.P.A.-wet bepaalt, dat candidaten voor het accountantsexamen graduates moeten zijn van Colleges of van Accountancy scholen, die onder toezicht staan van het State Education Department. Om te voldoen aan de vereisten moet de school een 4-jarige cursus organiseren van culturele en zakelijke onderwerpen, waarvan 24 uren boekhouden en accountancy, 8 uren elk handelsrecht en financiewezen en 6 uren economie.

Voor het in werking treden dezer wet gaven acountantskantoren ook voorkeur aan „College graduates" voor de aanvulling van hun staf, doch er was weinig uniformiteit in de schoolopleiding. Sommige afgestudeerden hadden hun graad in accountancy behaald, doch andere bezaten te geringe technische training — zo zij die al hadden — om hen bekwaam te doen zijn voor het accountantsberoep. De accountants hadden geen keus; zij wisten, dat zij goed opgeleide mensen nodig hadden, doch vonden slechts een beperkt aanbod van gegradueerden in accountancy, die van plan waren om accountancy als beroep te gaan uitoefenen. Ingevolge de instelling der wet kunnen de accountants de lijst der scholen raadplegen om te beoordelen of de candidaten aan bepaalde minimum eisen voldoen.

Er zijn twee voorname redenen, waarom zij de vroegere methode niet wensen voort te zetten. In de eerste plaats hebben mensen zonder de nodige technische kennis te veel tijd nodig om zich te ontwikkelen. „College graduates" met weinig of geen opleiding in accountancy hebben ongeveer 4 jaar nodig om de hoogte te bereiken van een „semi senior accountant", terwijl de afgestudeerden hiervoor de halve tijd nodig heb-

ben. De andere reden is, dat de accountantskantoren aarzelen om beginners zonder vakkennis naar de cliënten te sturen, zelfs niet om het gewone routinewerk te doen.

De schrijver vraagt zich af, waarom assistenten, die een technische opleiding hebben gehad, doch de universitaire opleiding missen, niet geschikt worden bevonden. Hoewel deze mensen gerust naar de cliënten gezonden kunnen worden, richten de accountants zich meer naar de toekomst. Zij wensen, dat de huidige beginners de nodige kwaliteiten zullen bezitten, om later topseniors, supervisors of leden der firma te worden. Met dit doel voor ogen, zoeken de accountants naar mensen met een brede opleiding, gepaard aan een gespecialiseerde studie van accountancy. Deze moeten beschikken over een scherpere waarneming, beter oordeel en een gezonder begrip van menselijke verhoudingen, dan mensen opgeleid langs een meer beperkte weg.

Hiermede wil de schrijver niet beweren, dat deze laatste groep deze eigenschappen niet kunnen bemachtigen. Er zijn talrijke mensen, die aan de top van het beroep staan, zonder een universitaire opleiding, doch deze zijn met het beroep meegegroeid, of zijn van een uitzonderlijk kaliber, zodat zij op elk terrein zouden zijn geslaagd.

Zijn de werkgevers tevreden over de opleiding van de graduates? Over het algemeen wel, doch zij vinden hen onvoldoende voorbereid in accountancy en wel zeer tekortkomend in het gebruik van Engels, zowel mondeling als schriftelijk. Dat heeft de aandacht gehad van het Committee on Education of the New York State Society of Certified Public Accountants. De onvoldoende kennis van accountancy zou te wijten zijn aan het feit dat onvoldoende tijd besteed wordt aan de behandeling van de grondbegrippen, en in sommige gevallen aan een gebrek aan practische kennis bij de opleiders. Wat het slechte gebruik van de taal betreft, overweegt men de toelatingseisen voor de high schools te verzwaren.

Wijziging der companies act

De Redactie van The Accountant bespreekt in het nummer van 14 December enige belangrijke wijzigingen in het wetsvoorstel betrekking hebbende op de positie van de auditor.

Zonder twijfel draagt het Wetsvoorstel belangrijk bij tot de rechten en verplichtingen van de accountant als auditor. Men mag niet als auditor optreden, tenzij men lid is van een accountantsvereniging gevestigd in Groot-Brittannië en erkend is door de Board of Trade. De Wet kent echter uitzonderingen. De Board of Trade kan iemand, die niet aan het bovenstaande voldoet toelaten op twee gronden: (1) dat hij op een overeenkomstige wijze is gekwalificeerd buiten Groot-Brittannië; (2) dat hij de accountantspractijk in Groot-Brittannië uitoefende vóór 18 Juli 1945. De eerste uitzondering is gemaakt teneinde de wederkerigheid met andere landen te behouden. De tweede uitzondering wil de onbillijkheid wegnemen om een niet gekwalificeerde accountant van zijn bron van inkomen te beroven.

De onafhankelijkheid van de positie van de accountant is verbeterd door de bepaling, dat de aftredende auditor zal worden herbenoemd op een jaarlijkse algemene vergadering, zonder dat hierover een besluit behoeft te worden genomen, tenzij hij een geschreven verklaring van aftreding heeft ingediend of dat er een besluit wordt genomen hem niet te herbenoemen. In het laatste geval moet de auditor bericht ontvangen, dat men van plan is zulk een voorstel te doen. Hij heeft dan het recht een schriftelijke verklaring bij het voorstel te voegen gericht aan elke aandeelhouder, ongeacht zijn recht om mondeling gehoord te worden.

De rechten der auditors zijn op twee punten uitgebreid. In de eerste plaats wordt hem het recht verleend alle algemene vergaderingen der vennootschap bij te wonen en te worden gehoord op elk onderdeel der administratie. Voorts is de accountant gerechtigd aan de directie en chefs van een onderneming die inlichtingen te vragen, welke hij voor de uitoefening van zijn beroep noodzakelijk acht. Zijn positie is dus zeer versterkt door de bepalingen der Wet, dat hij zelf en niet de directie kan bepalen wat nodig is. De plichten der auditors zijn toegenomen, doordat hij een rapport moet voegen bij elke verlies- en winstrekening of (al dan niet geconsolideerde) balans, die op de algemene vergadering wordt overgelegd. De Wet schrijft ook gedetailleerd voor welke opmerkingen speciaal in het accountantsrapport moeten worden opgenomen. Dit betekent, dat in de meeste gevallen de oude vorm der verklaringen zeer belangrijk zal dienen te worden uitgebreid.

De nieuwe wet gaat met betrekking tot de publicatie der jaarrekening niet verder, dan thans in vele gevallen plaats vindt bij een juiste berichtgeving. Op de verlies- en winstrekening behoeven bijv. niet vermeld te worden het totaalbedrag aan verkopen, lonen of inkopen van grondstoffen. Alleen worden in het algemeen geregeld: afschrijving, intrest, belastingen, reserves, voorzieningen voor aflossingen, inkomsten van beleggingen, dividenden, enz. Doch er zijn verschillende posten, die nader moeten worden toegelicht. Zo moeten bijv. vergelijkende cijfers van het vorige jaar worden gegeven. Voorts zijn er speciale voorschriften voor holding companies en filiaalbedrijven en voor banken, financieringsbedrijven, assurantiemaatschappijen en openbare nutsbedrijven.

Boekhouding in Venezuela

In het Novembernummer van The New York Certified Public Accountant komt een bijdrage voor omtrent bovengenoemd onderwerp.

Elk boek der administratie moet een gebonden boek zijn; elke bladzijde moet gestempeld zijn met een officieel stempel, en op de eerste bladzijde moet de boekhouder het gebruik van het boek vermelden en de datum wanneer het is begonnen. Geen posten kunnen in dit boek geboekt worden, die op een vroegere datum dan de genoemde zijn gedateerd.

De twee wettelijk voorgeschreven boeken zijn een „Diario" (journaal) en een „Major" (grootboek). Het is onwettig om enige wijzigingen of raderingen in een dezer boeken aan te brengen. Alle posten inclusief de Kas moeten over de Diario lopen, hoewel een „Caja" (kasboek) gewoonlijk wordt bijgehouden en het kasboek aan het eind van een maand wordt gejournaliseerd.

Het strenge verbod tegen wijzigingen leidt soms tot zeer eigenaardige herstelposten, zoals posten zonder bronvermelding of met opzet gemaakte foutieve posten om vroegere fouten op te heffen.

De bijhouding der boeken wordt door de Commercial Code in alle details geregeld. Ingeval er kwesties rijzen omtrent het bestaan ener vordering etc. leveren de boeken een wettig bewijs, tenzij het tegendeel kan worden bewezen.

Alle boekhouders worden accountants genoemd. De uitoefening van accountancy als beroep is in Venezuela thans juist begonnen.

CH.H.